

bør optrykkes som lovbekendtgørelse, og at betegnelserne „indenrigs- og boligministeren“, henholdsvis „indenrigs- og boligministeriet“, ændres til „boligministeren“ og „boligministeriet“, hvor disse betegnelser forekommer i lovens tekst.“

Et *mindretal* (venstres udvalgsmedlemmer) anerkender i betænkningen „betydningen af den enighed, der nu er opnået i udvalget om en række af de ændringer, som venstre og det konservative folkparti har stillet forslag om gennem de senere års behandlinger af loven.

Vi beklager dog, at vi ikke også har kunnet få tilslutning til vore ændringsforslag til lovens §§ 1, 4 og 5, idet vi anser disse forslag for at være fuldt tilstrækkelige til at løse de opgaver, der kan komme til at foreligge, og vi anser det for rigtigt, at loven renses for bemyndigelser, der ikke mere er brug for.

Loven er imidlertid således formuleret, at udviklingens retning helt afgøres af den måde, hvorpå den administreres. Vi har derfor i udvalget søgt visse klare retningslinier fastlagt, men har desværre ikke her kunnet nå et for os tilfredsstillende resultat.

Vi har således ønsket det klart fastslået, at loven ikke kan benyttes til beskyttelsesmæssige formål.

Vi har endvidere ønsket, at de beløb, der indkommer ved salg af L-bevillinger i henhold til dollarpræmieringsordningen, overføres fra finansministeriets løbende konto i nationalbanken til en særlig konto til rådighed for varedirektoratets udbetalinger til præmiering.

Vi har endelig ønsket et klart tilsagn om, at liberaliseringen af importen skal fortsættes op til 90 pct. i overensstemmelse med samarbejdet i OEEC for derved — i overensstemmelse med lovens formålsparagraf — at skabe den konkurrence, der er nødvendig til modvirkning af inflationen.

Vi har ikke i udvalget kunne skaffe klarhed på disse afgørende områder, og vor stilling til lovens endelige vedtagelse vil derfor afhænge af ministerens stilling ved lovens 2. behandling.“

Et andet *mindretal* (udvalgets konservative medlemmer) „anerkender de forbedringer, der opnås gennem de ændringer, der nu er enighed om.

Vi beklager dog, at der ikke kunne opnås enighed om vore ændringsforslag til §§ 1, 4 og 5, idet vi anser disse forslag for at være fuldt tilstrækkelige til at løse de opgaver, der foreligger og vil kunne komme til at foreligge, og vi anser det for rigtigt, at loven ikke indeholder bemyndigelser, der ikke er brug for mere.

Mindretallet kan tilslutte sig de i udvalget fremkomne tanker om i folketingets vareforsyningsudvalg at foretage en omhyggelig gennemgang af de bundne lister og derved tilvejebringe oplysninger om, i hvilket omfang en fortsat liberalisering kan modvirke inflationen.“

Et tredje *mindretal* (udvalgets radikale medlemmer) var „af den opfattelse, at vareforsyningsloven i sin nuværende affattelse ikke er nogen hindring for, at en videregående liberalisering kan gennem-